

i meddelelshemmeligheden, idet der skal skabes mulighed for at efterforske i benyttelsen af mobiltelefoner i givne områder inden for et bestemt tidsrum uden underretning om indgrebet til indehaverne af de pågældende telefoner.

Dansk Folkeparti finder, at det i nogle tilfælde kan være berettiget, at man laver et sådant indgreb i meddelelshemmeligheden. Men Dansk Folkeparti mener samtidig, at når indgrebet generelt rammer alle, der har været i nærheden af et område, hvor der er begået kriminalitet, må der også gives en oplysning til telefonerne om, at den pågældende udvidede telefonoplysning er foretaget.

Dansk Folkeparti kan ikke affinde sig med, at det i lovforslaget anføres, at en sådan praksis er umulig og ganske uoverkommelig. Dansk Folkeparti mener, det er vigtigt, at noget sådant oplyses, hvis der skal ske indhentelse af teleoplysninger.

Et *fjerde mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag. Såfremt ændringsforslagene forkastes, vil mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Enhedslisten støtter den del af lovforslaget, som udvider kriminaliseringen af hæleri, sådan at den omfatter udbytte af alle strafbare forbrydelser. Enhedslisten er principielt imod, at strafferammerne i Danmark i forvejen er strengere på dette område, end der er lagt op til i rammebeslutningen, er Enhedslisten indstillet på at acceptere den konkrete rammeafgørelse.

Derimod er Enhedslisten grundlæggende imod den del af lovforslaget, der giver generel mulighed for at indhente oplysninger om, hvem der i et givent område og inden for et bestemt tidsrum har benyttet en bestemt sendemast.

Lovforslaget er et led i en glidende udvikling, hvor menneskers mulighed for at færdes uhindret uden at blive kontrolleret hele tiden indskrænkes. Dette sker, uden at der er nogen som helst principielle overvejelser over, hvor grænserne for overvågning går. Derfor er de langsigtede konsekvenser af dette lovforslag uoverskuelige og uhyggelige.

Lovforslaget kan føre til, at almindeligt politiarbejde, hvor forbrydelser efterforskes med henblik på at fremlægge beviser i retten, erstattes

med, at en større eller mindre gruppe mennesker mødes med krav om, at de skal kunne bevise, hvor de var, og hvad de foretog sig på dette sted. I praksis vendes bevisbyrden om.

Lovforslaget lægger op til, at mennesker kan registreres, uden at de får det at vide – heller ikke efter at forbrydelsen er opklaret. Det sker primært med henvisning til, at det vil være forbundet med store praktiske problemer at oplyse de pågældende om, at de er blevet registreret. Det er en helt uacceptabel begrundelse. Det fører ud på en alvorlig retspolitisk glidebane, hvis sådanne indgreb i det enkelte menneskes rettigheder kan ske med henvisning til praktiske vanskeligheder.

Effekterne af lovforslaget er tvivlsomme. Alvorlige forbrydelser, der begås som et led i organiseret kriminel virksomhed, vil næppe kunne opklares ved hjælp af denne metode. Teknisk set er det forholdsvis enkelt for de kriminelle at beskytte sig mod afsløring ved registrering af telefonsamtaler, som føres via sendemaster. Så det bliver kun amatørerne, man kan få ram på, og de efterlader sig i forvejen, som oftest, masser af spor.

Til gengæld bliver det nemt for kriminelle at sprede falske spor ved at købe mobiltelefoner eller taletidskort i en andens navn ved hjælp af et falsk, stjålet, fundet eller købt sygesikringsbevis.

Teknisk set er der også mange vanskeligheder ved at bruge oplysninger fra sendemasterne. Det er i udvalgsarbejdet blevet dokumenteret, at der ikke er nogen sikkerhed for, at samtalerne går via den nærmeste sendemast.

Anvendelsen af dette redskab risikerer altså at føre politiets efterforskning væk fra de skyldige i forbrydelsen og over på andre. Til gene for disse mennesker og til skade for efterforskningen.

Et *femte mindretal* i udvalget (KRF) vil ved 2. behandling redegøre for sin stilling til de stillede ændringsforslag og til lovforslaget.

Demokratisk Folkeparti var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.